

גולדה כרמי

"תערוכות תל-אביב" / הארץ / 4.6.65 / תע' יחיד / גלריה 220 / תל-אביב

ציוריה של גולדה כרמי, חברת קיבוץ יד-מרדכי, אינם אחידים בסגנונם אלא בדרך ביצועם. שיטת הביצוע - הנחת צבעים בעזרת סכין ציירים - היא מעין "מחלת ילדות" נפוצה ביותר אצל ציירים רבים בשלב מסוים. שימוש בסכין ציירים מושך אותם בהיותו אפקטיבי, נוח לערבוב הצבעים וקל לשמור בעזרתו על ניקיון הגוונים. הפעלת מכחול היא מסובכת הרבה יותר ומחייבת תרגול רב מאוד, אך מאפשרת רגישות מגע וביטוי תנועתי שאין להשיגו על ידי סכין הציירים. טכניקת ביצוע אחידה זו, מאפשרת לגולדה כרמי כלי לבטא בו טעם אסתטי (בניגוד לסגנון אחיד, שהוא צורני בעיקר, וכולל - או לפחות צריך לכלול - תוכן המבטא תפיסת עולם בעיצובה הציורי). טעם זה, המופיע בציוריה של גולדה כרמי, גובל לעיתים במתקתקות, ובמקרים הטובים יותר הריהו נשאר בבחינת "נעים לעין" - היינו, למרות אספקט אסתטי מסוים הריהו שטחי לא מעט. מובן שאין זה מזיק במיוחד לציור אם הוא "יפה", אך לא בזה תלוי ערכו האמנותי.

יואב בראל, בין פיקחון לתמימות: על האמנות הפלסטית בשנות ה-60 בתל אביב, מוזיאון תל אביב לאמנות, 2004